

ความเป็นมาของกีฬามวยไทยกับคนไทย

กีฬามวยไทยเริ่มมาพร้อม ๆ กับประวัติศาสตร์ของชาติไทย และเป็นกีฬาสำหรับคนไทยโดยแท้ แมคนในชาติอื่นจะพยายามลอกเลียนแบบฝึกหัดมวยไทยอย่างไรก็ไม่สามารถเล่นหรือฝึกหัดมวยไทยให้มีความสุขงาม คล่องแคล่ว ชำนิชำนานญเหมือนคนไทยได้เลย ทำให้นาพิจารณาว่ารูปร่างลักษณะของคนไทยแตกต่างหรือคล้ายคลึงกับคนชาติอื่นหรือไม่อย่างไร

เกี่ยวกับเรื่องของมนุษย์นี้ ฮิติม่า พิทักษ์ไพรวรรณ กล่าววว่า

มนุษย์ปัจจุบันไม่ว่าจะพูดภาษาใด รูปร่างหน้าตาลักษณะในร่างกายผิดแผกแตกต่างกันมากมายเพียงใดก็ตาม ต่างสืบมาจากตระกูลเดียวกันทั้งสิ้น ชาติตระกูลนั้น คือ ชาติตระกูลมนุษย์ฉลาด (*Homosapiens*) เมื่อมนุษย์สืบมาจากชาติตระกูลเดียวกัน หรือบรรพบุรุษเดียวกันแล้ว เพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีลักษณะแตกต่างกันออกเป็นพวกใหญ่ ๆ อย่างเห็นได้ชัดแจ่ม มีสาเหตุใดบางอย่างที่ทำให้ลักษณะของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไป การเปลี่ยนแปลงนี้มีมาแต่ครั้งใด และมีความเป็นมาอย่างไร ปัญหาเหล่านี้นักวิทยาศาสตร์ในปัจจุบันไม่สามารถคิดค้นหาคำตอบใคอย่างสมบูรณ์ ประจักษ์พยานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับมนุษย์ในเรื่องนี้มีน้อย และมีอยู่อย่างกระจัดกระจายเกินกว่าที่นักวิทยาศาสตร์จะสามารถรวบรวมนำมาวิเคราะห์และช่วยทำให้ปัญหาเหล่านี้กระจ่างขึ้น อย่างไรก็ตามนักวิทยาศาสตร์สรุปว่า มนุษยกลุ่มต่าง ๆ มีลักษณะแตกต่างกันในชาติพันธุ์ (*race*) นั้น ใดเริ่มมีขึ้นกว่า 10,000 ปีมาแล้ว สาเหตุที่ทำให้กลุ่มชนเหล่านี้แตกต่างกันทั้งในกลุ่มใหญ่และกลุ่มย่อย ๆ และความสัมพันธ์กันของแต่ละกลุ่มเหล่านี้มีมาอย่างไร เป็นสิ่งที่นักมนุษยวิทยายังไม่สามารถเจาะจงลงไปได้อย่างแน่นอน แต่โดยที่มนุษย์ชาติในโลกนี้มีลักษณะภายนอกหลายอย่างที่มีมองเห็นได้ชัดแจ่มว่าแตกต่างกัน นักมานุษยวิทยาจึงได้อาศัยลักษณะที่ต่างกันไปนี้เป็นเครื่องกำหนดการจำแนกชาติพันธุ์ คือ ลักษณะ ความสูงต่ำของร่างกาย ลักษณะกระโหลกศีรษะ ลักษณะกระดูกขากรรไกร ลักษณะเส้นผม สีผิว วม และตา โดยอาศัยหลักดังกล่าวจึงสามารถจำแนกชาติพันธุ์ของมนุษย์ออกเป็นพวกใหญ่ ๆ ได้ 3 พวก คือ พวกคอเคซอยท์ หรือ พวกผิวขาว พวกมองโกลลอยด์

หรือพวกผิวเหลือง และพวกนี้กรอยด์ หรือพวกผิวดำ การเรียกกลุ่มคนเป็นพวกผิวขาว ผิวเหลือง และผิวดำนั้น ไม่ได้เป็นการกำหนดแน่นอนตายตัว แต่เป็นการเรียกตามความเข้าใจอย่างกว้าง ๆ ทั้งนี้เพราะพวก คอเคซอยด์ หรือพวกผิวขาวบางพวกมีสีผิวคล้ำกว่าพวกมองโกลลอยด์ หรือพวกผิวเหลืองบางพวก¹

จากการจำแนกชนเผ่าพันธุ์ของมนุษย์ จะเห็นได้ว่าคนไทยมีเชื้อชาติอยู่ในกลุ่มมองโกลเลียน ซึ่งลักษณะโดยทั่วไปมีรูปร่างเล็กกว่าคนที่อาศัยอยู่ในเขตหนาว² และสามารถใช้อวัยวะต่าง ๆ เช่น แขน และขาไคคสองแฉดว่องไวกว่าคนที่รูปร่างสูงใหญ่กว่า ดังที่ ธีวซ์ รัตนาภิชาติ กล่าววา

ชาวสยามเตี้ยกว่าแขกอินดู จีน หรือฝรั่ง แต่สูงกว่าแขกมลายู ลองวัดคืบโดยไมกะเกณฑ์ดูความสูงเฉลี่ย 5 ฟุต 3 นิ้ว ที่สูงสุดนั้น 5 ฟุต 8 นิ้ว เตี้ยสุด 5 ฟุต 2 นิ้ว ทั้งนี้ขอมสูงกว่าชาวมลายูราวหนึ่งนิ้ว มีเนื้อนุ่มนิ่มมาก รูปร่างลำสันสมส่วน หมดคทะแม่ง แข็งชุน และยืดหยุ่นไคแฉดวองว่องไว รูปร่างเขาและเหมาะสม ผิวเนื้อสีน้ำตาลอ่อน หมดคดำยาว ขนตามตัวมีน้อย เครามีขึ้นไมคคหนา หัวเป็นลัดสวนคู้ ทั้งมัน้อยบนคอและไหลเบื้องหลังคี่ระแบนจุมกเล็ก คึงจุมกกลม รุจุมกไมขนานกัน ปากกว้าง ตาเล็ก ลูกตาคำ ตาขาวมีสีเหลือง คิวดำไมหนาซัด รูปรุรรมเป็นลัญญลักษณะมากที่สุด คีอ ความอวบอ้อมของกระพุ้งแกม ทำให้ใบหนากลมไม่เป็นรูปไซ³

¹ ธีติมา พิทักษ์ไพรวณ, ประวัติศาสตร์ยุคโบราณ (กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2513), หน้า 11-13.

² ธีวซ์ เทียนน้อย, ภูมิศาสตร์วัฒนธรรม (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรวัฒนา, 2520), หน้า 130.

³ ธีวซ์ รัตนาภิชาติ, เมืองไทยในทัศนของฝรั่ง (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศึกษาสัมพันธ์, 2520), หน้า 1.

จากลักษณะที่ทะมัดทะแมง ลำสัน แข็งขัน ร่างกายเบาและยืดหยุ่นได้ดีนี้เอง ทำให้คนไทยมีความเหมาะสมในการใช้อวัยวะ หมัด ศอก เข่า และเท้าเป็นศิลปะป้องกันตัว และนอกจากนี้การแต่งกายที่กระต๊วคไม่รุ่มรามของคนไทยก็ยังช่วยทำให้คนไทยสามารถใช้อวัยวะ หมัด ศอก เข่า และเท้าได้อีกด้วย ดังที่ฝรั่งได้เขียนบรรยายการแต่งกายของคนไทยไว้ว่า

คนไทยแต่งกายอย่างง่าย ๆ ทั้งเพศหญิงและเพศชาย สวมเสื้อตัวนอญ กว้างประทุศทางตะวันออก ไม่สวมหมวก และรองเท้า ไม่นิยมสวมเสื้อทอนบนของร่างกายมักเปลือยเปลือย คลุมเพียงแค่นั้นเอาถึงหัวเข่า ฉาnung เป็นผู้นิยมทำควยไหม หรือไม้กัทำควยฉาฟืน พันรอบขา และเอา ผูกชายพกแนบไวซางหนา ปลอยเข่าให้เปลือย เครื่องแต่งกายอีกแบบหนึ่งก็คือ ฉาฉาญ โดยมากเป็นไหม ถ้าไม่ใช้ศาคเอากรักพาคไหล ผูหญิงไซหมถัน แศคคุมไมสูมิดนัถ ผหญิงที่ทำงานหนักก็หมแบบตะเบงมาร เพื่อความสะดวกในการทำงานหนัก

การแต่งกายของคนไทยไม่นิยมสวมหมวก สวมรองเท้า และเสื้อผ้าที่หนายาวรุ่มราม คนไทยอาศัยอยู่ในภูมิประเทศที่มีอากาศร้อนชื้น จึงไม่จำเป็นจะต้องห่อหุ้มควยเครื่องแต่งกายเหมือนกับคนในเขตร้อนแห้ง ซึ่งจะต้องมีเสื้อผ้าปกคลุมตั้งแต่ศีรษะ แขน ลำตัว จนถึงเท้า เพื่อป้องกันลมร้อนที่จะทำให้ผิวหนังแห้ง และเป็นอันตรายได้ เช่น พวกที่อาศัยอยู่ในแถบทะเลทราย เป็นต้น หรือคนในเขตหนาวซึ่งจะต้องนุ่งห่มควยเสื้อผาหนาเทอะทะ ซึ่งไม่สะดวกในการเคลื่อนไหว การที่ไม่สวมเสื้อผายาวรุ่มรามเทอะทะ ทำให้คนไทยสามารถเคลื่อนไหวส่วนแขน ขา ซึ่งปลอยให้เปลือยเปล่านั้นได้อย่างคล่องแคล่วองไว ฉาฉาญและเหมาะสม การใช้อวัยวะเหล่านี้ประกอบกิจกรรมในชีวิตประจำวันทั้งที่เป็นงานและการละเล่น บางครั้งเมื่อถึงคราวจำเป็นก็ใช้อวัยวะต่าง ๆ ตั้งแต่ศีรษะ มือ(หมัด) เท้า เข่า ศอก เป็น

อาวุธ อวัยวะแต่ละอย่างดังกล่าวสามารถนำมาใช้ทำอันตรายบุคคลอื่นได้ดังนี้

1. ศีรษะ ใช้ทำอันตรายแก่ส่วนที่บอบบางของร่างกาย เช่น หนอก และทอง
2. มือ ใช้ทำอันตรายแก่ส่วนที่บอบบางของร่างกาย เช่น บริเวณ หน้า กอ คอ จนถึงบั้นเอว รวมทั้งการจับควย
3. สอก ใช้ทำอันตรายได้เช่นเดียวกับหมัด และใช้กระทำแก่คู้ประภักษ์ คอส่วนที่แข็งแรง เช่น บริเวณหนอก ทีเทา เวลาต่อสู้ระยะประชิด สอกอาจใช้แขนหมัดได้เป็นอย่างดี
4. เขา ใช้ทำอันตรายแก่ส่วนของร่างกายที่แข็งเพื่อให้แตกหัก เช่น ออก ทองนอง และใช้ตีหนอกและชายโครงของคู้ประภักษ์
5. เทา หมายความว่าถึงตุลอคหนาแข็ง ขอเท้า ตาคุ่ม ควยการถีบ เห็นขยอกอก ใช้หลังเท้าหรือตาคุ่มและปักคู้ประภักษ์ไหลม¹

อวัยวะทั้ง 5 ดังกล่าว สามารถนำมาทำการต่อสู้ป้องกันตัวได้เป็น 9 ส่วน โบราณท่านให้ชื่อว่า "นวอาวุธ" หรืออาวุธทั้ง 9 อาวุธทั้ง 9 นี้สามารถทำการต่อสู้ป้องกันตัวได้ถึง 108 วิธี

1. ศีรษะ	1 ส่วน	ใช้ได้	6 วิธี
2. มือ	2 ส่วน	ใช้ได้	24 วิธี
3. สอก	2 ส่วน	ใช้ได้	30 วิธี
4. เขา	2 ส่วน	ใช้ได้	12 วิธี
5. เทา	2 ส่วน	ใช้ได้	36 วิธี

วิธีต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้จะจำแนกได้โดยละเอียดดังต่อไปนี้

- ก. ศีรษะ ใช้เป็นอาวุธได้ 6 วิธี
- วิธีที่ 1 ศีรษะคานขวากระแทกปลายคาง
- วิธีที่ 2 ศีรษะคานซ้ายกระแทกปลายคาง
- วิธีที่ 3 หน้าผากโขกหน้า
- วิธีที่ 4 หน้าผากโขกบริเวณอก
- วิธีที่ 5 ศีรษะคานขวากระแทกยอดคอก
- วิธีที่ 6 ศีรษะคานซ้ายกระแทกยอดคอก
- ข. มือ (หมัด) ใช้เป็นอาวุธได้ 24 วิธี
- วิธีที่ 1 หมัดตรงตอยหน้า (หมัดขวา)
- วิธีที่ 2 หมัดตรงตอยหน้า (หมัดซ้าย)
- วิธีที่ 3 หมัดตรงตอยปลายคาง (หมัดขวา)
- วิธีที่ 4 หมัดตรงตอยปลายคาง (หมัดซ้าย)
- วิธีที่ 5 หมัดตรงตอยขากรรไกร (หมัดขวา)
- วิธีที่ 6 หมัดตรงตอยขากรรไกร (หมัดซ้าย)
- วิธีที่ 7 หมัดตรงตอยชอกคอ (หมัดขวา)
- วิธีที่ 8 หมัดตรงตอยชอกคอ (หมัดซ้าย)
- วิธีที่ 9 หมัดตัวัดตอยหัวไหล่ (หมัดขวา)
- วิธีที่ 10 หมัดตัวัดตอยหัวไหล่ (หมัดซ้าย)
- วิธีที่ 11 หมัดตัวัดตอยแขนท่อนบนวงนอก (หมัดขวา)
- วิธีที่ 12 หมัดตัวัดตอยแขนท่อนบนวงนอก (หมัดซ้าย)
- วิธีที่ 13 หมัดตัวัดตอยแขนท่อนบนวงใน (หมัดขวา)
- วิธีที่ 14 หมัดตัวัดตอยแขนท่อนบนวงใน (หมัดซ้าย)

วิธีที่ 15	หมักตวัดคอกยอคอก	(หมักขวา)
วิธีที่ 16	หมักตวัดคอกยอคอก	(หมักซ้าย)
วิธีที่ 17	หมักเสยคอกยอทอง	(หมักขวา)
วิธีที่ 18	หมักเสยคอกยอทอง	(หมักซ้าย)
วิธีที่ 19	หมักตวัดคอกชวยโครง	(หมักขวา)
วิธีที่ 20	หมักตวัดคอกชวยโครง	(หมักซ้าย)
วิธีที่ 21	หมักตวัดคอกกานคอก	(หมักขวา)
วิธีที่ 22	หมักตวัดคอกกานคอก	(หมักซ้าย)
วิธีที่ 23	หมักเหวียงคอกขมับ	(หมักขวา)
วิธีที่ 24	หมักเหวียงคอกขมับ	(หมักซ้าย)
ค. สอกไซเป็นอาวุธได้ 30 วิธี		
วิธีที่ 1	สอกแทงศิระชะ	(สอกขวา)
วิธีที่ 2	สอกแทงศิระชะ	(สอกซ้าย)
วิธีที่ 3	สอกเหวียงศิขมับ	(สอกขวา)
วิธีที่ 4	สอกเหวียงศิขมับ	(สอกซ้าย)
วิธีที่ 5	สอกเหวียงศิชากรรไกร	(สอกขวา)
วิธีที่ 6	สอกเหวียงศิชากรรไกร	(สอกซ้าย)
วิธีที่ 7	พันสอกตีไบนาน	(สอกขวา)
วิธีที่ 8	พันสอกตีไบนาน	(สอกซ้าย)
วิธีที่ 9	แทงสอกปลายคาง	(สอกขวา)
วิธีที่ 10	แทงสอกปลายคาง	(สอกซ้าย)
วิธีที่ 11	แทงสอกยอคอก	(สอกขวา)
วิธีที่ 12	แทงสอกยอคอก	(สอกซ้าย)

วิธีที่ 13	แทงศอกชายโค้งวงนอก	(ศอกขวา)
วิธีที่ 14	แทงศอกชายโค้งวงนอก	(ศอกซ้าย)
วิธีที่ 15	แทงศอกชายโค้งวงใน	(ศอกขวา)
วิธีที่ 16	แทงศอกชายโค้งวงใน	(ศอกซ้าย)
วิธีที่ 17	พันศอกที่ไหลวงนอก	(ศอกขวา)
วิธีที่ 18	พันศอกที่ไหลวงนอก	(ศอกซ้าย)
วิธีที่ 19	พันแขนท่อนบนวงใน	(ศอกขวา)
วิธีที่ 20	พันแขนท่อนบนวงใน	(ศอกซ้าย)
วิธีที่ 21	พันแขนท่อนบนวงนอก	(ศอกขวา)
วิธีที่ 22	พันแขนท่อนบนวงนอก	(ศอกซ้าย)
วิธีที่ 23	พันศอกแทงชอกคอ	(ศอกขวา)
วิธีที่ 24	พันศอกแทงชอกคอ	(ศอกซ้าย)
วิธีที่ 25	ศอกถองโคนขา	(ศอกขวา)
วิธีที่ 26	ศอกถองโคนขา	(ศอกซ้าย)
วิธีที่ 27	ศอกถองขาท่อนล่าง	(ศอกขวา)
วิธีที่ 28	ศอกถองขาท่อนล่าง	(ศอกซ้าย)
วิธีที่ 29	แทงศอกกลับ	(ศอกขวา)
วิธีที่ 30	แทงศอกกลับ	(ศอกซ้าย)
ง.	เขาใช้เป็นอาวุธได้ 12 วิธี	
วิธีที่ 1	เขาคีไบนานา	(เขาขวา)
วิธีที่ 2	เขาคีไบนานา	(เขาซ้าย)
วิธีที่ 3	เขาคีปลายคาง	(เขาขวา)
วิธีที่ 4	เขาคีปลายคาง	(เขาซ้าย)

วิธีที่ 5	เขาคี้อยอกอก	(เขาชวา)
วิธีที่ 6	เขาคี้อยอกอก	(เขาชาย)
วิธีที่ 7	เขาคี้อยอกอก	(เขาชวา)
วิธีที่ 8	เขาคี้อยอกอก	(เขาชาย)
วิธีที่ 9	เขาคี้อยอกอก	(เขาชวา)
วิธีที่ 10	เขาคี้อยอกอก	(เขาชาย)
วิธีที่ 11	คีนองควยเขา	(เขาชวา)
วิธีที่ 12	คีนองควยเขา	(เขาชาย)

จ. เท้ไ้เป็นอาวุธได้ 36 วิธี

วิธีที่ 1	เตะขมับ	(เท้ชวา)
วิธีที่ 2	เตะขมับ	(เท้ชย)
วิธีที่ 3	เตะท่ายทอยควยคาคุม	(เท้ชวา)
วิธีที่ 4	เตะท่ายทอยควยคาคุม	(เท้ชย)
วิธีที่ 5	เตะกราดชากรรไกร	(เท้ชวา)
วิธีที่ 6	เตะกราดชากรรไกร	(เท้ชย)
วิธีที่ 7	เตะกานคอ	(เท้ชวา)
วิธีที่ 8	เตะกานคอ	(เท้ชย)
วิธีที่ 9	เตะกราดหัวไหล	(เท้ชวา)
วิธีที่ 10	เตะกราดหัวไหล	(เท้ชย)
วิธีที่ 11	เตะตรงปลายคาง	(เท้ชวา)
วิธีที่ 12	เตะตรงปลายคาง	(เท้ชย)
วิธีที่ 13	เตะกราดขาพับ	(เท้ชวา)
วิธีที่ 14	เตะกราดขาพับ	(เท้ชย)

วิธีที่ 15	ตะสอดไ้ตะซาพิบ	(เทาขวา)
วิธีที่ 16	ตะสอดไ้ตะซาพิบ	(เทาซา)
วิธีที่ 17	ตะตรงถีบหนา	(เทาขวา)
วิธีที่ 18	ตะตรงถีบหนา	(เทาซา)
วิธีที่ 19	ถีบยอกอก	(เทาขวา)
วิธีที่ 20	ถีบยอกอก	(เทาซา)
วิธีที่ 21	ถีบลันปี	(เทาขวา)
วิธีที่ 22	ถีบลันปี	(เทาซา)
วิธีที่ 23	ถีบทองน้อย	(เทาขวา)
วิธีที่ 24	ถีบทองน้อย	(เทาซา)
วิธีที่ 25	ถีบซาทอนบน	(เทาขวา)
วิธีที่ 26	ถีบซาทอนบน	(เทาซา)
วิธีที่ 27	ถีบซาหลัง	(เทาขวา)
วิธีที่ 28	ถีบซาหลัง	(เทาซา)
วิธีที่ 29	ตบเซาควยฝ่าเทา	(เทาขวา)
วิธีที่ 30	ตบเซาควยฝ่าเทา	(เทาซา)
วิธีที่ 31	ถีบหลังกันตะ	(เทาขวา)
วิธีที่ 32	ถีบหลังกันตะ	(เทาซา)
วิธีที่ 33	ตะกราดซาโยครง	(เทาขวา)
วิธีที่ 34	ตะกราดซาโยครง	(เทาซา)
วิธีที่ 35	ถีบกลับหลัง	(เทาขวา)
วิธีที่ 36	ถีบกลับหลัง	(เทาซา)

จากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นว่า มวยไทยเหมาะสำหรับคนไทยเท่านั้น¹

¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 10.